

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Jan Kubice

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: .....
podpis: .....

19-06-2013

Praha
Č. j.: MV - 53072- 4/VS - 2013

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0107r

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

– Ukrajina, státní občan Ukrajiny, trvale bytem .....
(dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 13. 3. 2013, č.j.: VS-1922/53/2-2008, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.
Žadatel požádal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 10 o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 2. 10. 2012. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 13. 3. 2013 byla jeho žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta. Jedná se o žadatelovu druhou žádost, první vzal při jednání na Ministerstvu vnitra dne 27. 1. 2009 zpět, a to z důvodu nemožnosti prominutí splnění podmínky nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti. Žadatel je svobodný, bezdětný. Na území České republiky se zdržuje od roku 2001, trvalý pobyt mu byl povolen ke dni 3. 4. 2007.

Po ukončení základní školní docházky a vystudování Střední uměleckoprůmyslové školy v ..... je od školního roku 2008/2009 studentem Vysoké školy uměleckoprůmyslové, obor architektura v Praze 1. Ke dni 6. 8. 2008 mu dále vzniklo živnostenské oprávnění na provedení prací souvisejících s oborem jeho studia.

II.

Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 20. 12. 2012 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatele přerušil do dne 18. 1. 2013 a vyzval ho, aby ve stanovené lhůtě doložil potvrzení zdravotní pojišťovny o tom, že nemá nedoplatky na zdravotním pojištění a předložil vyúčtování pojistného za období březen 2010 až březen 2012.

Dále ho správní orgán I. stupně tímto usnesením v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informoval o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství a rovněž ho podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu vyzval o jeho právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k pokladům pro rozhodnutí. Žadatel byl dále poučen, že předložení požadovaných dokladů je nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky, resp. zjištění stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. Zároveň byl žadatel poučen, že pokud požadované doklady ve stanovené lhůtě nepředloží, bude řízení o jeho žádosti v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno.

Z dokladů zdravotní pojišťovny předložených k žádosti totiž vyplynulo, že žadatel porušil své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, neboť zálohy na pojistné nehradil řádně a včas, čímž mu vznikly nedoplatky a penále. V důsledku toho nesplnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Žadatel byl dále informován, že k uvedenému zjištění se může písemně vyjádřit a požádat o prominutí splnění této podmínky s řádným zdůvodněním.

Dne 14. 1. 2013 obdržel správní orgán I. stupně vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění ze dne 8. 1. 2013, informaci Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále jen „VZP“) o pojištění a žádost o prominutí splnění výše uvedené podmínky.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má ke dni podání žádosti povolen trvalý pobyt na území České republiky více než pět let a převážně se zde zdržuje. Výpisem z Rejstříku trestů doložil, že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka.

Žadatel však nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v rámci správního řízení o jeho žádosti bylo zjištěno, že

porušoval povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy upravujícími veřejné zdravotní pojištění. Žadatel ke vzniku dlužných částek uvedl, že nedoplatky vznikly z důvodu nepozornosti. Protože žadatel nevěděl, že způsob hrazení pojistného, který mu vyhovoval, se stane důvodem přerušení řízení o žádosti, bylo pro něj jednodušší jednou za půl roku uhradit poplatky i penále, než si zřídit trvalý příkaz. Splnění uvedené podmínky může správní orgán I. stupně dle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout pouze z důvodů hodných zvláštního zřetele. Takové důvody však u žadatele shledány nebyly. Správní orgán I. stupně považoval za stěžejní skutečnost, že u žadatele k nápravě stavu nedošlo ani v souvislosti s podáním žádosti. Žadatel žádná opatření neučinil, sám uvedl, že to pro něj bylo jednodušší. Správní orgán I. stupně konstatoval, že byť se nejednalo o vysoké částky, ani placení penále nepřimělo žadatele změnit přístup k plnění jeho povinností v oblasti veřejného zdravotního pojištění.

Ministrovi vnitra nezbyvá než zopakovat, že žadatel se dopouštěl porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění po delší časové období, z jeho strany se tedy nejednalo pouze o jednorázové porušení těchto povinností. V této souvislosti ministr vnitra již delší dobu upozorňuje, že systém veřejného zdravotního pojištění v České republice je v současné době založen na principu solidarity. Tento princip je pak promítnut i do průběžného financování veřejného zdravotního pojištění ze strany pojištěnců, když bez tohoto průběžného financování by se stal systém veřejného zdravotního pojištění nefunkčním, což by mělo dalekosáhlé následky na poskytování zdravotní péče v České republice.

Na základě uvedených zjištění byla žádost zamítnuta a žadateli nebyl vydán tzv. příslib udělení státního občanství České republiky, na jehož základě by si mohl obstarat doklad o propuštění z dosavadního státního svazku a splnit tak i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel včasný rozklad. Rozhodnutí převzal dne 19. 3. 2013 a správnímu orgánu I. stupně byl rozklad doručen dne 3. 4. 2013. Žadatel v rozkladu uvedl, že po obdržení usnesení o přerušení řízení o žádosti pochopil, že doposud neplatil správně pojistné. Proto k rozkladu přikládá aktuální potvrzení VZP o bezdlužnosti ke dni 29. 3. 2013, čímž dokládá, že k nápravě již došlo. Dále přikládá pokladní stvrzenku vystavenou VZP ze dne 2. 4. 2013, dokládající deponování částky 2 904 Kč, z čehož dovozuje předpoklad, že ke vzniku nedoplatku na pojistném již v letošním roce nedojde. Žadatel dále uvedl, že bude nadále preferovat přeplácení pojistného. Znovu žádá o prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra úvodem sděluje, že v rozkladu nebyly uvedeny žádné nové skutečnosti, které by nebyly známy před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu správního orgánu I. stupně a konstatoval, že jeho postup byl věcně správný a napadené rozhodnutí je v souladu se zákonem o státním občanství a správním řádem.

Ministr vnitra především zdůrazňuje, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství, jako procesní předpis platí správní řád. Podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství lze státní občanství České republiky na žádost udělit fyzické osobě, která současně splňuje podmínky uvedené v tomto právním ustanovení pod písmeny a) až e). Ze zákonem uvedené dikce: „lze udělit“ vyplývá, že státní občanství České republiky může, ale nemusí být uděleno. To znamená, že ani osobě, která o něj požádá a zákonem uvedené podmínky splňuje, nemusí být vyhověno a státní občanství České republiky uděleno.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod č.j. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí, že „...stát má nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy“.

Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství vyhlášenou pod č. 76/2004 Sb. m. s. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti o jeho udělení. Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatel musí splnit podmínky vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jeho integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství České republiky se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při jeho udělování. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou

podmínku může, nikoliv musí, správní orgán prominout. Na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6.2006, č.j.: 3 As 32/2005-51).

V.

Ministr vnitra k podanému rozkladu uvádí, že žadatel nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající mu ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Možnost prominutí splnění této podmínky nebyla u žadatele využita, neboť se u něj nejednalo o ojedinělé pochybení. Ministr vnitra konstatuje, že není možné ani dovozovat, že si nebyl svých povinností vědom (v minulosti již docházelo k úhradě nedoplatků a došlo i k úhradě penále). V této souvislosti lze odkázat i na shora citované vyjádření žadatele ze dne 14. 1. 2013 k usnesení o přerušení řízení o žádosti. V případě žadatele nelze přihlídnout ani k časovému odstupu od poslední úhrady dlužné částky. K té došlo teprve 3. 1. 2013, po převzetí citovaného usnesení a výzvě k předložení požadovaných podkladů pro rozhodnutí.

Při hodnocení, zda neudělení státního občanství může žadateli způsobit problémy v oblasti pracovního uplatnění a v oblasti prohlubování procesu integrace do české společnosti, se zásadně vychází z čl. 42 odst. 3 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb., (dále jen „Listina“), který stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

VI.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a neshledal v postupu správního orgánu I. stupně takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí. Ministr vnitra dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně v odůvodnění svého zamítavého rozhodnutí řádně uvedl veškeré zjištěné skutečnosti a důkazy, o něž byla uvedená zjištění opřena. Vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přičemž správní uvážení bylo logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění. Bez ohledu na výši dlužných částek je správní orgán I. stupně povinen při zvažování možnosti případného prominutí splnění zákonných podmínek posuzovat obdobné případy shodně. Ministr vnitra připomíná,

že žadatel podával žádost dne 14. 8. 2012, ani poté nedošlo ke změně jeho přístupu ohledně pravidelných plateb záloh na pojistném na veřejné zdravotní pojištění, jak dokládá příloha k rozkladu, obsahující vyúčtování pojistného ze dne 29. 3. 2013. Žadatel tak nemohl přesvědčit ani ministra vnitra o tom, že bude své povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy v budoucnu plnit řádně, a měl by mu tedy být poskytnut časový prostor k tomu, aby mohl být takový závěr učiněn.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplývaly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí a nebyly proti němu uplatněny relevantní námítky, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a rozklad zamítl. Důvodem zůstává u žadatele nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a neprominutí jejího splnění.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra:

